

दानियेलचे पुस्तक - क्रमांक छप्पन्न

प्रकटीकरण १७ मधील रहस्य उलगडणे: महान वेश्येची आणि पशूची अंतिम भविष्यवाणी

Jeff Pippenger

2024-01-20

बायबलमधील भविष्यवाण्यांतील राज्यांचे शेवटचे प्रतीकात्मक चित्रण प्रकटीकरण ग्रंथाच्या सतराव्या अध्यायात आढळते. त्या अध्यायात, तिसऱ्या वचनात, योहानाला "अरण्यात" नेले जाते, जेणेकरून देवदूत योहानाला भविष्यवाणीतल्या "महान वेश्येचा" न्याय दाखवू शकेल; ती "पुष्कळ पाण्यांवर" बसलेली आहे आणि जिने "पृथ्वीच्या राजांबरोबर" "व्यभिचार" केला आहे.

आणि ज्यांच्या हाती त्या सात कुप्या होत्या अशा सात देवदूतांपैकी एक आला, आणि माझ्याशी बोलून मला म्हणाला, येथे ये; पुष्कळ पाण्यांवर बसलेल्या त्या महान वेश्येचा न्याय मी तुला दाखवीन; जिच्याबरोबर पृथ्वीवरील राजांनी व्यभिचार केला आहे, आणि पृथ्वीवरील रहिवासी तिच्या व्यभिचाराच्या द्राक्षारसाने मदोन्मत्त झाले आहेत. मग त्याने मला आत्म्यात वाळवंटात नेले; आणि मी एका स्त्रीला किरमिजी रंगाच्या पशूवर बसलेली पाहिली; तो निंदाजनक नावांनी भरलेला होता, आणि त्याला सात मस्तके व दहा शिंगे होती. प्रकटीकरण 17:1-3.

योहानाच्या स्वतःच्या शब्दांनुसार "अरण्य" हे इ.स. ५३८ पासून इ.स. १७९८ मधील अंतकाळापर्यंतच्या पोपसत्तेच्या एक हजार दोनशे साठ वर्षांचे प्रतीक आहे.

आणि ती स्त्री अरण्यात पळून गेली, जिथे देवाने तिच्यासाठी एक स्थान तयार केले आहे, जेथे त्यांनी तिला एक हजार दोनशे साठ दिवस पोसावे. ... आणि त्या स्त्रीला मोठ्या गरुडाचे दोन पंख देण्यात आले, जेणेकरून ती सर्पांच्या समोरून अरण्यात, आपल्या त्या स्थानी उडून जावी, जिथे तिचे एका काळासाठी, काळांसाठी, आणि अर्ध्या काळासाठी पोषण केले जाते. प्रकटीकरण 12:6, 14.

आत्म्यात, योहानाला पापसंस्थेच्या बारा शंभर साठ वर्षांच्या राज्यकाळात नेण्यात आले. त्या वर्षांचे प्रतिरूप इजेबेल, अहाब आणि एलियाच्या इतिहासातील साडेतीन वर्षांच्या दुष्काळाने दर्शविले गेले होते. ती वर्षे १७९८ मध्ये पापसंस्थेला तिचा प्राणघातक घाव मिळेपर्यंत चालू राहणार होती, कारण ते घडणे पहिल्या संतापाच्या शेवटी, म्हणजेच मूर्तिपूजकत्व आणि पापसंस्था या दोन उजाड करणाऱ्या सत्तांद्वारे पवित्रस्थान आणि सैन्यावर आलेल्या युद्धाच्या समाप्तीच्या वेळी, "निर्धारित" केले गेले होते. ही सर्व तथ्ये अलीकडील लेखांमध्ये मांडण्यात आली आहेत.

"महावेश्या" ही यशयातील सोरची वेश्या आहे, जिला सत्तर प्रतीकात्मक वर्षे विस्मरणात जावे लागणार होते; आणि ती वर्षे "एका राजाचे दिवस" होती. संयुक्त संस्थानांचा इतिहास हा त्या प्रतीकात्मक सत्तर वर्षांचा इतिहास आहे, ज्यांचा आदर्श बायबल भविष्यवाणीतील पहिल्या राज्याच्या, म्हणजे बाबेलच्या राज्यकाळातील सत्तर वर्षांच्या बंदिवासाने पूर्वरूपाने दर्शविला गेला होता. त्या इतिहासकाळात सोरची महावेश्या विस्मरणात जाणार होती. त्या इतिहासाच्या शेवटी तिची आठवण पुन्हा होणार होती आणि ती पुन्हा एकदा बाहेर पडून आपली गीते गाणार होती; आणि अशा प्रकारे पृथ्वीच्या राजांबरोबर व्यभिचार करणार होती. पोपसत्तेचा न्याय पाहावा म्हणून योहानाला आत्मिक रीतीने पोपसत्तेच्या राज्याच्या इतिहासात नेण्यात आले. ज्या याजकाच्या कन्येने व्यभिचार केला, तिच्यावरील न्याय असा होता की तिला अग्नीने जाळण्यात यावे.

आणि कोणत्याही याजकाची कन्या जर व्यभिचार करून स्वतःला अपवित्र करील, तर ती आपल्या पित्याला अपवित्र करते; तिला अग्नीने जाळावे. लेवीव्यवस्था २१:९.

सात शेवटच्या पीडांपैकी एक ओतणाऱ्या देवदूतांपैकी एका देवदूताने योहानाला दिलेल्या त्या महान वेश्येच्या न्यायाच्या दर्शनात असे होते की तिला अग्नीने जाळण्यात आले.

आणि त्या पशूवर तू पाहिलेले दहा शिंगे, ही त्या वेश्येचा द्वेष करतील, आणि तिला उध्वस्त व नग्न करतील, आणि तिचे मांस खातील, आणि तिला अग्नीने जाळून टाकतील. प्रकटीकरण 17:16.

महान वेश्या ज्या पाण्यावर बसलेली आहे, ती जगातील लोक आहेत; आणि संयुक्त संस्थाने संपूर्ण जगाला त्या पशूची उपासना करण्यासाठी फसवेल तेव्हा, जो पशू ही तीच महान वेश्या आहे, ते लोक तिच्या अधिकाराखाली आणले जातील. त्यानंतर संयुक्त संस्थाने प्रकटीकरण सतराव्या अध्यायातील भविष्यवाणीत दर्शविलेल्या दहा राजांपैकी प्रधान राजा बनते; आणि या चित्रणात संयुक्त संस्थाने त्या वेश्येशी व्यभिचार करणारा पहिला राजा दर्शविते, जरी त्यानंतर ती सर्व राजांबरोबर तोच कृत्य पूर्ण करील.

अनेक राजांपैकी पहिला राजा आहाब याच्याद्वारे दर्शविला आहे, ज्याचा विवाह महान वेश्येशी झाला होता; तीच थ्यातीरा येथील मंडळीत येजेबेल म्हणून दर्शविली आहे. येजेबेलचा (महान वेश्येचा) न्याय दहा राजांद्वारे पूर्ण केला जातो; संयुक्त संस्थानांच्या सामर्थ्यामुळे त्यांना चर्च व राज्य यांच्या संधीत जबरदस्तीने आणले जाईल. त्या राजांची वेश्येबद्दल द्वेषभावना असूनही, ते पोपसत्तेला जगावर राज्य करू देण्यास (पाण्यावर बसण्यास) संमती देतील.

आणि तू पाहिलेली दहा शिंगे हे दहा राजे आहेत; त्यांनी अद्याप राज्य प्राप्त केलेले नाही; परंतु ते पशूजवळ एक तास राजांसारखा अधिकार प्राप्त करतात. यांचे मन एकच आहे, आणि ते आपली सत्ता व सामर्थ्य पशूस देतील. हे कोकन्याबरोबर युद्ध करतील, आणि कोकन्यांच्यावर विजय मिळवतील; कारण तो प्रभूचा प्रभू आणि राजांचा राजा आहे; आणि जे त्याच्याबरोबर आहेत ते बोलावलेले, निवडलेले आणि विश्वासू आहेत. आणि तो मला म्हणाला, तू पाहिलेले पाणी, ज्यावर वेश्या बसलेली आहे, ते लोक, समुदाय, राष्ट्रे आणि भाषा आहेत. आणि तू पशूवर पाहिलेली दहा शिंगे, ही वेश्येचा द्वेष करतील, आणि तिला उजाड व नग्न करतील, आणि तिचे मांस खातील, आणि तिला अग्नीत जाळतील. कारण देवाने त्यांच्या अंतःकरणांत आपली इच्छा पूर्ण करण्यासाठी, आणि एकमत होण्यासाठी, आणि देवाचे वचन पूर्ण होईपर्यंत आपले राज्य पशूस देण्यासाठी ठेवले आहे. आणि तू पाहिलेली स्त्री ते महान नगर आहे, जे पृथ्वीच्या राजांवर राज्य करते. प्रकटीकरण 17:12-18.

“दहा राजे” (संयुक्त राष्ट्रसंघ) प्रत्यक्षात पोपसत्तेचा द्वेष करतात; परंतु परिस्थितीमुळे जगाला त्याच्या वाढत्या आपत्तीपासून वाचविण्याच्या व्यर्थ आशने त्यांना आपले अल्पायुषी राज्य पोपसत्तेच्या अधिकाराकडे सोपविण्यास भाग पाडले जाते. जेव्हा त्यांना तिची फसवणूक कळते, तेव्हा लेवीयपुस्तकातील नियमाच्या पूर्ततेसाठी तिला अग्निने जाळण्याचे साधन ते बनतात.

“दहा राजे” देवाच्या शेवटच्या दिवसांतील लोकांवर जे छळ आणतात, त्याद्वारे “कोकन्याविरुद्ध युद्ध करतात.”

“जातीजमाती का संताप करितात, आणि लोक व्यर्थ गोष्टीची कल्पना का करितात? पृथ्वीवरील राजे उभे ठाकतात, आणि सत्ताधीश परमेश्वराविरुद्ध व त्याच्या अभिषिक्ताविरुद्ध एकत्र सल्ला मसलत करितात, म्हणतात, ‘चला, आपण त्यांची बंधने तोडून टाकू, आणि त्यांचे दोर आपल्यापासून दूर फेकून देऊ.’ जो स्वर्गात विराजमान आहे तो हसेल; प्रभू त्यांची थट्टा करील. मग तो आपल्या क्रोधाने त्यांच्याशी बोलेल, आणि आपल्या प्रखर संतापाने त्यांना व्याकुळ करील.” स्तोत्रसंहिता 2:1-5.

पोपसत्तेसाठी पृथ्वीवरील राजांनी जी छळवणूक पूर्ण केली, तीच ख्रिस्ताविरुद्धही क्रुसावर करण्यात आली.

तुझा सेवक दावीद याच्या मुखाने तू असे म्हटले आहेस: “परराष्ट्रीय लोकांनी का संताप केला, आणि लोकांनी व्यर्थ गोष्टींचा विचार का केला? पृथ्वीवरील राजे उभे राहिले, आणि अधिपती परमेश्वराविरुद्ध व त्याच्या ख्रिस्ताविरुद्ध एकत्र जमले.” कारण खरोखरच तुझ्या त्या पवित्र पुत्र येशूविरुद्ध, ज्याला तू अभिषिक्त केलेस, हेरोद, पंतियुस पिलात, अन्यजाती आणि इस्राएलचे लोक हे एकत्र जमले, जे काही तुझ्या हाताने व तुझ्या योजनेने पूर्वीच घडून यावे असे ठरविले होते, ते करण्यासाठी. प्रेषितांची कृत्ये 4:25-28.

ख्रिस्ताच्या कूसारोपणाच्या वेळी त्याच्याविरुद्ध उठून उभे राहिलेले “पृथ्वीचे राजे” हे प्रकटीकरण सतराव्या अध्यायातील त्या “दहा राजांचे” प्रतिनिधित्व करतात, जे त्याच्या लोकांचा छळ करून पुन्हा कोकन्याविरुद्ध युद्ध करतात. कूसार, ते राजे म्हणजे “दुष्टांची सभा” होती, जिने ख्रिस्ताला “वेढले” होते, आणि जी त्याच्या शेवटच्या दिवसांतील लोकांबरोबर पुन्हा तसेच करते.

कारण कुत्र्यांनी मला वेढले आहे; दुष्टांची सभा मला घेऊन उभी राहिली आहे; त्यांनी माझे हात व माझे पाय भेदले आहेत. मी माझी सर्व हाडे मोजू शकतो; ते माझ्याकडे पाहतात व माझ्याकडे टक लावून न्याहाळतात. ते माझी वस्त्रे आपापसांत वाटून घेतात, आणि माझ्या अंगरख्यावर चिठ्ठ्या टाकतात. स्तोत्रसंहिता 22:16-18.

दहा राजे, जे त्या महान वेश्येवर न्याय आणतात, तिला अग्नीने जाळतात, कारण ती स्वतःला याजकाची कन्या म्हणवणारी वेश्या आहे. त्या राजांचे प्रतिनिधित्व “कुत्रे” असेही केलेले आहे; आणि ते दहा राजे केवळ त्या महान वेश्येला अग्नीने जाळणार नाहीत, तर “तिचे मांस खातील” देखील. येजाबेलचा मृत्यू असा घडवून आणला गेला की तिला भिंतीवरून खाली फेकण्यात आले व ती जमिनीवर आदळून चिरडली गेली; आणि मग कुत्रे येऊन तिचे मांस खाऊ लागले.

आणि येहू यिजेलास आला तेव्हा ईजेबेलने त्याची वार्ता ऐकली; आणि तिने डोळ्यांना रंग लावला, केसांची रचना केली, आणि खिडकीतून बाहेर पाहू लागली. आणि येहू वेशीतून आत येत असता ती म्हणाली, आपल्या स्वामीचा वध करणाऱ्या जिम्मीला शांती लाभली काय? तेव्हा त्याने आपले मुख खिडकीकडे उचलून म्हटले, माझ्या बाजूने कोण आहे? कोण? तेव्हा दोन किंवा तीन खोजे त्याच्याकडे खिडकीतून पाहू लागले. आणि तो म्हणाला, तिला खाली फेका. मग त्यांनी तिला खाली फेकले; आणि तिच्या रक्ताचे काही थेंब भिंतीवर व घोड्यांवर उडाले; आणि त्याने तिला पायाखाली तुडविले. आणि तो आत आल्यावर त्याने भोजन केले व पेय घेतले, आणि म्हणाला, आता जाऊन त्या शापित स्त्रीची खबर घ्या, आणि तिला पुरा; कारण ती राजाची मुलगी आहे. मग ते तिला पुरावयास गेले; परंतु तिची कवटी, पाय, आणि हातांचे तळवे एवढेच त्यांना सापडले. म्हणून ते परत आले व त्याला कळविले. तेव्हा तो म्हणाला, हे परमेश्वराचे वचन आहे, जे त्याने आपला सेवक तिश्बी एलियाच्या द्वारे सांगितले होते, असे म्हणत: यिजेलाच्या वाट्यात कुत्री ईजेबेलचे मांस खातील; आणि ईजेबेलचा मृतदेह यिजेलाच्या वाट्यात शेताच्या पृष्ठभागावर शेणासारखा होईल; म्हणजे लोक म्हणू शकणार नाहीत, ही ईजेबेल आहे. 2 राजे 9:30-37.

दहा राजे, जे संयुक्त राष्ट्रे आहेत, ज्यांचा प्रमुख राजा संयुक्त राज्ये आहे, ते पोपतंत्रावर अग्नीने तिला जाळून व तिचे मांस खाऊन न्याय आणतील. तो न्यायच तो होता जो देवदूत योहानाला दाखविण्यास आला होता; आणि तसे करण्यासाठी त्याने योहानाला अरण्याच्या इतिहासात नेले, परंतु अरण्याच्या इतिहासातील केवळ एखाद्या अनियमित टप्प्यावर नव्हे, तर त्या कालखंडाच्या अगदी शेवटापर्यंत. हे स्पष्ट आहे की योहानाला एक हजार दोनशे साठ वर्षांच्या शेवटी ठेवण्यात आले होते; कारण जेव्हा त्याने त्या स्त्रीला पाहिले, तेव्हा ती आधीच छळाच्या रक्ताने मतवाली झाली होती आणि आधीच वेश्यांची माता म्हणून ओळखली जात होती.

मग त्याने मला आत्म्यात अरण्यात नेले; आणि मी एका स्त्रीला किरमिजी रंगाच्या पशूवर बसलेली पाहिले; तो पशू निंदानामांनी परिपूर्ण होता, आणि त्याला सात मस्तके व दहा शिंगे होती. आणि ती स्त्री जांभळ्या व किरमिजी रंगाच्या वस्त्रांनी अलंकृत होती, आणि सोने, मौल्यवान रत्ने व मोत्यांनी भूषित होती; तिच्या हातात सोन्याचा पेला होता, जो तिच्या व्यभिचाराच्या घृणास्पद गोष्टींनी आणि अशुद्धतेने भरलेला होता. आणि तिच्या कपाळावर एक नाव लिहिलेले होते, गूढ, महान बाबेल, वेश्यांची आणि पृथ्वीवरील घृणास्पद गोष्टींची माता. आणि मी त्या स्त्रीला पवित्र जनांच्या रक्ताने, आणि येशूच्या हुतात्म्यांच्या रक्ताने मतवाली झालेली पाहिले; आणि मी तिला पाहिले तेव्हा, मला अत्यंत विस्मय वाटला. प्रकटीकरण 17:3-6.

टायरची वेश्या, जी प्रकटीकरण सतराव्या अध्यायात दर्शविलेली “महान वेश्या” देखील आहे, ती त्या काळापर्यंत विस्मरणात जाणार होती, जेव्हा ती पुन्हा एकदा आपली गीते गाईल आणि पृथ्वीवरील राजांबरोबर व्यभिचार करील.

१९५० पूर्वी प्रकाशित झालेला कोणताही मान्यताप्राप्त शब्दकोश हे स्पष्टपणे दाखवितो की प्रकटीकरण सतराव्या अध्यायातील किरमिजी वस्त्रे परिधान केलेली स्त्री ही रोमन कॅथलिक चर्चचे प्रतीक आहे; परंतु आज जग कॅथलिक चर्चला ख्रिस्ती चर्च समजते. जगाने ती प्रत्यक्षात कोण आहे हे विसरले आहे.

योहानाने तिला पाहिले तेव्हा अंधकारयुगातील छळाचा काळ संपत आला होता, कारण ती संतांच्या रक्ताने आधीच मतवाली झाली होती. नैसर्गिक गोष्ट आध्यात्मिक गोष्ट स्पष्ट करते; मनुष्य पितो त्यानंतरच मतवाला होतो, त्यापूर्वी नाही.

इ.स. १७९८ पूर्वी अनेक शतकांपूर्वी कॅथलिक धर्मापासून विभक्त झालेले प्रोटेस्टंट, इ.स. १७९८ पर्यंत कॅथलिक सहवासाकडे परत जाण्याचा आपला प्रवास आधीच सुरू केला होता, कारण तिची ओळख “वेश्यांची माता” अशी करण्यात आली होती. योहानाने तिला पाहिले व आश्चर्य व्यक्त केले, तेव्हा पूर्वी तिच्या सहवासापासून विभक्त झालेल्या मंडळ्या आधीच परत आलेल्या होत्या. अशा प्रकारे योहानाला इ.स. १७९८ पर्यंत नेण्यात आले, जेव्हा त्या महान वेश्येने आधीच ख्रिस्ती लोकांपैकी लाखो जणांची हत्या केली होती, आणि जस्टिनियनने इ.स. ५३३ मध्ये जशी तिची ओळख चर्चाची प्रमुख अशी करून दिली होती, तसाच ती चर्चाची प्रमुख आहे हा तिचा उद्धट दावा स्वीकारण्यास तिने माजी प्रोटेस्टंट मंडळ्यांनाही आधीच फसवून प्रवृत्त केले होते.

१७९८ च्या भविष्यसूचक दृष्टिकोनातून, त्या देवदूताने मग योहानास बायबलमधील भविष्यवाणीतील राज्यांचे अंतिम चित्रण सादर केले.

आणि त्या देवदूताने मला म्हटले, “तू आश्चर्य का केलेस? मी तुला त्या स्त्रीचे रहस्य, आणि तिला वाहणाऱ्या त्या पशूचे रहस्य सांगीन, ज्याला सात मस्तके आणि दहा शिंगे आहेत. तू जो पशू पाहिलास तो होता, आणि नाही; आणि तो अथांग खड्ड्यातून वर येईल, आणि विनाशात जाईल; आणि पृथ्वीवर राहणारे ते लोक, ज्यांची नावे जगाच्या स्थापनेपासून जीवनाच्या पुस्तकात लिहिली गेली नाहीत, ते त्या पशूकडे पाहून आश्चर्य करतील, जो होता, आणि नाही, आणि तरी आहे. आणि येथे ते मन आहे ज्याला ज्ञान आहे. ती सात मस्तके म्हणजे सात पर्वत होत, ज्यांवर ती स्त्री बसली आहे. आणि ते सात राजे आहेत: पाच पडले आहेत, एक आहे, आणि दुसरा अद्याप आलेला नाही; आणि जेव्हा तो येईल, तेव्हा त्याने थोडा काळ टिकले पाहिजे. आणि जो पशू होता, आणि नाही, तोच आठवा आहे, आणि तो त्या सातांपैकी आहे, आणि विनाशात जातो. आणि तू जी दहा शिंगे पाहिली ती दहा राजे आहेत, ज्यांना अजून राज्य प्राप्त झालेले नाही; परंतु ते पशूबरोबर एका घटकेपुरते राजांसारखे अधिकार प्राप्त करतात.” प्रकटीकरण १७:७-१२.

बायबलमधील भविष्यवाणीत पशू म्हणजे एक राज्य होय, हे दानियेलाच्या सातव्या व आठव्या अध्यायांत सहजपणे ओळखता येते; आणि देवदूत योहानास जे रहस्य सादर करीत आहे ते म्हणजे त्या पशूचे आणि त्या पशूवर आरूढ असलेल्या स्त्रीचे रहस्य होय. त्या पशूवर असलेली स्त्री ही पृथ्वीवरील राजांसोबत व्यभिचार करणारी ती महान वेश्या आहे. ती ईझेबेल आहे आणि तिचा पती अहाब आहे.

म्हणून मनुष्य आपल्या वडिलांना व आपल्या आईला सोडून आपल्या पत्नीस जडून राहिल; आणि ती दोघे एक देह होतील. उत्पत्ति 2:24.

पुरुष हा पुरुष आहे आणि स्त्री ही स्त्री आहे, परंतु एकत्र ते एक देह आहेत. त्या पशूचे गूढ हे आहे की तो मंडळी आणि राज्य यांचा संयोग आहे—स्त्री (मंडळी) आणि पशू (राजे) यांचा असा संयोग, की जे एक राज्य आहेत, परंतु दोन भागांनी बनलेले आहेत. राज्यकारभार आणि मंडळीकारभार यांचा संमिश्र मिलाफ, आणि त्या नातेसंबंधावर स्त्रीचे नियंत्रण, हेच “पशूची प्रतिमा” आहे. योहानास पशूवर आरूढ असलेली स्त्री दाखविली जाते, कारण त्या नातेसंबंधावर नियंत्रण ठेवणारी तीच आहे.

आणि जी स्त्री तू पाहिली तीच ती महान नगरी आहे, जी पृथ्वीवरील राजांवर राज्य करते. प्रकटीकरण 17:18.

त्या पशू आणि स्त्री मिळून एक राज्याचे (एक देह) प्रतिनिधित्व करतात; परंतु देवदूत पृथ्वीवरील राजांबरोबर त्या महान व्यभिचारिणीच्या संबंधावर भर देत आहे. “जो पशू” “होता, आणि नाही,” जो “अथांग खाईतून वर येईल आणि विनाशात जाईल,” आणि ज्याच्यापाठी “पृथ्वीवर राहणारे आश्चर्य करतील,” तो म्हणजे त्या महान व्यभिचारिणीचा प्राणघातक घाव भरून निघाल्यावरचे पोपपद होय. ती “होती” बायबलमधील भविष्यवाणीतील पाचवे राज्य; परंतु 1798 मध्ये तिला प्राणघातक घाव प्राप्त होईल असे “ठरविण्यात” आले होते.

जेव्हा योहानाला आत्म्याने १७९८ या वर्षात नेण्यात आले, तेव्हा ती पशू “नव्हती”; आणि “तरीही,” लवकरच येऊ घातलेल्या रविवार-कायद्याने समाप्त होणाऱ्या सत्तर प्रतीकात्मक वर्षांच्या शेवटी तिचा प्राणघातक घाव बरा होतो तेव्हा, ती पुन्हा “आहे”—जिवंत, आपली गीते गात, व्यभिचार करित आणि ख्रिस्तीजनांची हत्या करित.

सतरावा अध्याय हा बायबलमधील भविष्यवाणीतील राज्यांचे अंतिम सादरीकरण आहे, आणि म्हणून तो बायबलमधील भविष्यवाणीतील राज्यांच्या पहिल्या उल्लेखाशी सुसंगत असला पाहिजे. त्या राज्यांचा पहिला उल्लेख दानियेल अध्याय दोनमध्ये आढळतो, आणि तो हबक्कूकच्या “दृष्टान्त लिहून तो फलकांवर स्पष्ट कर” या आज्ञेची पूर्तता ठरलेल्या दोन्ही तक्त्यांवर दर्शविला आहे.

दानिएलाच्या दुसऱ्या, सातव्या आणि आठव्या अध्यायांत दर्शविलेल्या बायबलमधील भविष्यवाणीच्या राज्यांविषयीच्या त्यांच्या समजुतीत मिलेराइट्स बरोबर होते; परंतु त्यांची समज अपूर्ण होती. दानिएल दुसरा अध्याय यातील मिलर यांचे रत्न अखेरच्या दिवसांत दहापट अधिक तेजाने प्रकाशते, कारण ते केवळ बायबलमधील भविष्यवाणीच्या राज्यांच्या पहिल्या उल्लेखाचीच नव्हे, तर आठवा हा त्या सातांपैकी आहे, या प्रकटीकरणाच्या पहिल्या उल्लेखाचीही ओळख करून देणारे म्हणून मान्य केले जाते. येशू नेहमी एखाद्या गोष्टीच्या प्रारंभाद्वारे तिच्या समाप्तीचे उदाहरण देतो.

सर्व संदेषे शेवटच्या दिवसांविषयी बोलत आहेत, आणि योहान, प्रकटीकरण सतराव्या अध्यायात, जेव्हा तो “ते श्वापद जे” “होते, आणि नाही; आणि अथांग खड्ड्यातून वर येईल, आणि विनाशात जाईल” असे सादर करतो, तेव्हा तो शेवटच्या पृथ्वीवरील राज्याची ओळख करून देत आहे. ते श्वापद “अथांग खड्ड्यातून” वर येते, जे “सैतानी सामर्थ्याच्या नव्या प्रकटीकरणाचे” प्रतीक आहे.

“जेव्हा ते आपली साक्ष पूर्ण करतील [पूर्ण करित असतील].’ दोन साक्षीदारांना गोणपाट परिधान करून भविष्यवाणी करावयाची होती तो कालखंड इ.स. १७९८ मध्ये संपला. ते अंधारात आपल्या कार्याच्या समाप्तीच्या जवळ येत असता, ‘तळहीन गर्तेतून वर येणारा पशू’ असे ज्याचे वर्णन केले आहे त्या सामर्थ्याकडून त्यांच्याविरुद्ध युद्ध केले जाणार होते. युरोपातील अनेक राष्ट्रांमध्ये शतकानुशतके चर्च व राज्य यांवर राज्य करणाऱ्या सत्तांवर पोपसत्तेच्या माध्यमातून सैतानाने नियंत्रण ठेवले होते. परंतु येथे सैतानी सामर्थ्याच्या एका नव्या प्रकटीकरणाचे दर्शन घडते.” The Great Controversy, 268.

काही धर्मतत्त्वज्ञ असे प्रतिपादन करतील की, प्रकटीकरण ग्रंथाच्या अकराव्या अध्यायातील “अथांग खाईतून वर येणारा पशू” हा त्या उताऱ्यात फ्रेंच राज्यक्रांतीतील नास्तिकतावादाशी ओळखला गेला आहे, म्हणून “अथांग खाई” ही अभिव्यक्ती नास्तिकतावादाचे प्रतीक आहे. परंतु प्रकटीकरण ग्रंथाच्या नवव्या अध्यायात इस्लाम “अथांग खाईतून” वर आला, आणि इस्लाम हा नास्तिकतावाद नाही. अथांग खाई ही सैतानी प्रकटीकरणाचे प्रतिनिधित्व करते.

“मी त्याला सांगितले की प्रभूने मला दर्शनात दाखविले होते की मेस्मेरिझम हे सैतानाकडून, अथांग खोल गर्तेतून आले आहे, आणि जे त्याचा वापर करित राहतील त्यांच्यासह ते लवकरच तेथेच जाईल.” Review and Herald, July 21, 1851.

“सैतानाकडून” असलेली कोणतीही गोष्ट “अथांग खाईतून” आलेली गोष्ट असते. प्रकटीकरण सतराव्या अध्यायात, अथांग खाईतून वर येणारे पशू हे त्या सामर्थ्याचे प्रतीक आहे, जे विनाशात जाते, आणि ज्यांची नावे पुस्तकात लिहिलेली नाहीत ते त्याच्या मागे आश्चर्याने जातात. “विनाश” याचा अर्थ अनंतकाळचा धक्कार असा होतो, आणि

प्रकटीकरणात तो “अग्नीच्या सरोवराने” दर्शविला आहे, ज्यात ते पशू टाकले जाते.

आणि त्या पशूला पकडण्यात आले, आणि त्याच्याबरोबर तो खोटा संदेष्टा देखील, ज्याने त्याच्या समोर चमत्कार केले होते; ज्यांच्याद्वारे त्याने त्या लोकांना फसविले होते ज्यांनी पशूची खूण स्वीकारली होती आणि जे त्याच्या प्रतिमेची उपासना करीत होते. त्या दोघांनाही जिवंतपणी गंधकाने जळणाऱ्या अग्नीच्या सरोवरात टाकण्यात आले. प्रकटीकरण 19:20.

तेराव्या अध्यायात समुद्रातून वर येणारा पहिला पशू, ज्याची सिस्टर व्हाइट यांनी थेट पोपसत्तेशी ओळख करून दिली आहे, त्याची ओळख पटविण्यात येते. त्या उताऱ्यात जग पोपसत्तेच्या त्या पशूच्या मागे आश्चर्याने जाते.

आणि मी त्याच्या डोक्यांपैकी एक जणू मृत्यूपर्यंत घायाळ झालेले पाहिले; आणि त्याची प्राणघातक जखम बरी झाली: आणि सर्व जग त्या पशूच्या मागे आश्चर्याने गेले. प्रकटीकरण 13:13.

प्रकटीकरण सतराव्या अध्यायातील ते पशू, ज्याच्या मागे “पृथ्वीवर राहणारे आश्चर्य करतील,” हे सैतानी सामर्थ्याचे अंतिम प्रगटीकरण आहे, जेव्हा पापसीवरील घातक जखम लवकरच येऊ घातलेल्या रविवार-कायद्याच्या वेळी बरी होते. सतराव्या अध्यायातील त्या स्त्रीचे आणि ती ज्या पशूवर स्वार आहे त्याच्या प्रत्येक भविष्यसूचक वैशिष्ट्याने रोमच्या चर्चचीच ओळख पटते, जशी १९५० पूर्वी प्रकाशित शब्दकोशांनी ओळख पटविली होती.

प्रकटीकरण सतराव्या अध्यायातील पशू हे चर्च आणि राज्य यांच्या संयोगाचे प्रतीक आहे, जो पशूच्या प्रतिमेचा अर्थ दर्शवितो. सात मस्तके आणि दहा शिंगे असलेला पशू हे ते राज्य आहे, जे दहा राजांपासून (युनायटेड नेशन्स) बनलेले आहे, ज्यावर ती स्त्री आरूढ आहे व ज्यावर ती राज्य करते. ती स्त्री म्हणजे पोपसत्ता होय, जी “महान बाबेल, वेश्यांची माता” अशी ओळखली जाते. ही प्रतीके ओळखल्यानंतर आपण पुन्हा 1798 या वर्षी परत येऊ शकतो; इतिहासातील तो बिंदू, जिथे बायबलमधील भविष्यवाणीतील राज्यांचे अंतिम चित्रण ग्रहण करण्यासाठी योहानास नेण्यात आले होते.

त्या राज्यांविषयी, आणि दानियेल अध्याय दोनमधील त्यांच्या प्रतिरूपाविषयी, आपण पुढील लेखात विचार करू.

“क्रियाक्षेत्राच्या रंगमंचावर उदयास आलेल्या प्रत्येक राष्ट्राला पृथ्वीवर आपले स्थान धारण करण्याची परवानगी देण्यात आली आहे, जेणेकरून ते ‘पहरेकरी आणि पवित्र’ याच्या उद्देशाची पूर्तता करील की नाही हे दिसून यावे. भविष्यवाणीने जगातील महान साम्राज्यांचा—बाबेल, मेदो-फारस, ग्रीस, आणि रोम—उदय आणि पतन यांचा मागोवा घेतला आहे. यांपैकी प्रत्येकाच्या बाबतीत, तसेच कमी सामर्थ्य असलेल्या राष्ट्रांच्या बाबतीतही, इतिहासाने स्वतःची पुनरावृत्ती केली. प्रत्येकाचा परीक्षाकाल होता, प्रत्येक अपयशी ठरला, त्याची महिमा म्लान झाली, त्याची सत्ता निघून गेली, आणि त्याचे स्थान दुसऱ्याने घेतले.”

“राष्ट्रांनी देवाच्या तत्त्वांना नाकारले, आणि या नकारातून स्वतःचाच नाश घडवून आणला, तरीही त्यांच्या सर्व हालचालींतून दैवी, सर्वांवर अधिराज्य गाजविणारा हेतू कार्यरत होता, हे स्पष्टपणे प्रगट होत होते.”
Education, 177.